

една жена и едно дѣте. Да иде да трѣгува, иска ся трудъ и грыжя; цѣль день нѣма мира, нощѣ дори кога ся пробуди, трѣбува да снове и кове. А зашто? — За да си умножи имота. — Той можяше да си даде тыя 50 хыляды гр. подъ здраво емство съ лихвѣ по 12 на сто та да прибира всякѣ годинѣ по шесть хыляды гр. и съ тѣхъ да ся поминува безъ да бере грыжи и безъ да ся труди па пакъ да си остави на сына си имота непокѣтнѣтъ. Нѣ трговецъ-тѣ инакъ мысли; той мысли, иде ли му трговія-та добрѣ, да си удвои и утрои имота, па ако даде Богъ и да го удесятори до онова врѣмя, кога-то ще го остави сыну си; трговецъ-тѣ така си множи имота та и той добрува па и сынъ му испослѣ еще повече добрува. Така сѣщо врѣвляли и работили отъ начало и прѣви-ти людие: тѣи все глядали повече и повече да си распростиратъ власть-тѣ надъ всичкы твари по земѣ-тѣ, коѣ-то имъ далъ Господь за да ѣ владать.

Чловѣкъ не ся благодарилъ само да си посрѣща и удовлетворява прѣвы-ты и най-нуждны-ты потрѣбы, а мыслилъ еще и какъ по-лесно да ся подряди съ тѣхъ та да ся поминува по-угодно и по-охално. Облѣкло-то отъ звѣрескы кожи пазило го отъ студъ, нѣ было възтяжко; чловѣку ся искало по-легко и по-сгодно облѣкло; той мыслилъ, мыслилъ и намыслилъ да стриже отъ овце вълнѣ, да ѣ пряде, снове и тѣче та да си прави сукно, па отъ него да си крои сгодны дрѣхы. Въ лоше врѣмя испрѣво чловѣкъ ся благодарилъ да ся поделони подъ една колыбѣ, струпанѣ отъ дѣбовы клоние и вѣйкы; нѣ нему все капало и духало. По-послѣ зелъ да си прави колыбѣ отъ коры, отъ цѣпеницы и отъ дѣскы по-добрѣ сло-